

संस्कृत
- १९९०

रत्नोत्तम

पद्मनाभि - भवनेश्वरीस्तोत्रभाष्यं

८९८/स्व. १३९

(1)

श्रीगणेशाय नमः॥ श्रीगुरुवे नमः॥ श्रीभुवनेश्वर्यै नमः॥ ॥ कर्णस्पर्शविलोम
नकुं उल्लसामापीनवद्वोरुहां मुक्ताहारविभूषणपरित्यक्तमिष्टसुखं
ल्लिप्तां॥ श्रीलाभालितलोचनां ददौ। मुरवीमाबद्धकां पीत्वा च सुजं दिव्यं ती
भुवनेश्वरीमनुदिनं वंदामहे मातरं॥ ॥ अभयं तानादिमहोर्मिमाहाकुलि
तस्य सकलं हि यमकरकुलदुरावगाहस्य न वरत प्रभृतं भुवनमहाभ्रमस्य
संसारवारां निधेः प्रतरणाय सद्यो तमिव सकलस्य पदमास्पदं यस्याः प्रसाद
मासाद्य चतुराननोपिसर्गादौ निश्चिन्तनिगमादिकाश्च समस्ताः जंकुरपा
चकारा लोको जननीमिव स्थभावतो घृतां कल्पवल्लीमिवानिमित्तपुच्छानप
ह्नां॥ रुचिरचरणसंक्रमणतः॥ कुरुणया वसुंधरां मलिननाभयंतीमिवरण
भूणिमममंजीराक्षि कलचरणभरणमंडितां परस्वनोऽसुखं किं जी कुरु

(1A)

काण कडितां पिप्पळ दलां ता वस्त्र तो द क बिंदु व द व लास मा ना म म उ मु का फ
उ प्र व र हार वि भूषित पी नो न्न त प पो ध रं न व वं धू व धु सु म सु ष मा तिर स्का
र व र ल स ल पो उ पु उ उ प्रति बिं बि तां चारु चामी कर कुं उ लां ॥ चं अ चं द्र क ला
व तं सि त रि रो दे शां स्फुर न्मा हा मो लि मा णि क्य वि रा ज मा नां भु व ने शा नी म स्ति
व च स क ला ग मा चा र्प च त्र व र्जि प धी ध र चा र्प वि र चित म हा स्तो त्र स्य च य
धाम ति चा हं वा न व बो धि नी स क क वि म उ प द हि पि कां वि र च या मी ति ॥ ॥
एं दि व्या क मा व तं सि सि त रि रो वि स्ता रि ना हा स कं त द्रु पं ज न नि स्म रा नि पर
मं स न्मा त्र मे कं त व ॥ य त्रो दे ति प रा ति धा भ ग व ती भा स्ता रि ना सां प दं प र मं
ती म नु स म्भ्य मा वि ह र ति स्वे रं च सा वै र व ती ॥ १ ॥ ५ ॥ १ ॥ उ न नि त न व रू पं स्म रा
मि अ ह र हो ध्या या मि किं भू तं त व रू पं अ व त ॥ सि त रि रो ॥ अ व तं सि तं रो र व

(2)

सिद्धं तं शिरो मद्रा यस्य गजभा॥ कृपा रं होरि यं एं द की न पा एं द व्या कृष्ण पा पुनः किं
भूतं न वरूपं विस्तारि विस्तारो स्या स्तीति विस्तारि सर्व व्याप क मित्यर्थः पुनः किं
भूतं न वरूपं नादात्मकं नादस्वरूपं॥ उच्चारण काठे नाद वरूपं पुनः किं भूतं न व
रूपं सन्मात्रं सता मात्रं सद्रावस्वरूपमिति यावत्॥ अपरं किं भूतं परमं परा उ
क्तं सा शोभा यस्य गत्वा परमं॥ अधवा परमं पुरुष मित्यर्थः॥ अपरं किं भूतं ए
कं अद्वितीयं हे विश्वेश्वरि पत्र यस्मिन् न वरूपे परास्त्रिधा परा संज्ञा वाणी उद
ति उदयं प्राप्नोति॥ किं भूता वाणी भगवती न वती भगो र्ब्रह्म न माहात्म्य इ
ति जाने क्वार्थश्च वणात् पुनः किं ता परास्त्रिधा परा सां हि ता सां पदं॥ हि निश्चितं
ता सां प्र सिद्धानां भासां ही सीनां पदं स्थानं॥ ततः परास्त्रिधा याः परंती मु

(2A)

मनुष्यान्मथमावाकू विहरति। ननः स्वेरं स्वेवपाचादस्या नविषदीकृता
रतिसर्वप्रसिद्धावेभ्यसीवाकू विहरविअपचमनोः पक्षेरेद्व्याकूपाव
तंसितरिहरति चं प्राज्ञातुकारि चावलेभ्यमनो ननः विस्तारि प्रपंचमावाकू
स्यास्तितिलेननविस्तारि। मावावीरुमिनिनिः वृष्टाभीतददुनाहासंन
इरावेनात्रविंदुरतुस्यातुविधीयतेननसहितमित्थभी। स्तातुस्यारंसी
जिवावरे॥ १॥ अथ वैजयं सातिशयंमहिमानमनुशीउयन्रअप
रंवेतमाह॥ ॥ आदिभांतविभासभासतया नासांनुसीयातुयाक्रीजीक
सजगत्रयंविजयतेवेदादिविद्यामयी॥ तांवाचंमपिसंप्रज्ञसादयसुधा
कृष्णोलेकोलाहलेक्रीजवर्णनवर्णवीजनीयववितासांम्राज्यसिद्धिप्रदं॥ २॥

हे मातः हे सकलेश्वरि तुरतिव्यवहारे देनासांपूर्वो ज्ञानांपरापरं तीमध्यमावेखरील
 भणानां वाचां मध्ये या तुरीया चतुर्थी वा वृत्तैः खरील भणानां गत्रयं भुवनत्रित
 यं क्रौञ्चस्य अन्ति व्याप्य विरजयते ॥ स को कुर्षेण वर्तते ॥ कृपा कृपा आदि भानवि
 लासलासतया ॥ आदयः अकारादयः भानाः भकारांताये वर्णस्तेषां यो विला
 सः विलसतस्य या लासता लासतता उच्चारणविशेषः ॥ तथा आदि भानवि
 लासलासतया विश्वमखिलमस्मि व्याप्य वर्तते तदस्य भिः किं भूता तुरीया ॥ वेदादि
 विद्यामयी ॥ वेदादयो याः विद्याः ताः स्वरूपं यस्य सा न भाना ॥ हे जने नितां तुरीयां
 वै खरी वाचं मयि विषये संप्रसादयेत् सत्त्वं प्रसादं विधाय उक्तादयः किं भूता
 वाचं सुधाकलोलकोलाहल क्रीडा कर्णनवर्णनीय कविता साम्राज्य सिद्धि
 प्रदा ॥ सुधायाः जीवेषु स्थये कलोलः ॥ तर्पः तेषां यः कोलाहलः कलरवः त
 स्य या क्रीडा खिलनं तस्याः यदा कर्णनं तद्वर्णनीयास्तु सा यो कविता तस्याः

(3A)

पासात्रोऽयसिद्धिः स्वयं दविहारिणीसिद्धिः तां प्रकर्षणदत्तातीति तत्तातां ॥ २ ॥ अभेदा
नी विरिष्ट वाग्वसवस्य मरिमानमाह ॥ ॥ कल्याणो क मया स नोपि क कया विद्वः
क पाचिक्लिष्टां ध्यातां कुर्यां चकार चतुर्गुणे वेदांश्च विद्याश्च ताः ॥ तन्मातृ
लिने प्रसीद सरलं सार स्वतंदेहि मे यस्या मोद मुहीरयंति पुत्रकैरं तर्गता देव
ताः ॥ ३ ॥ हे मातः जननि किं कृतं सखे कल्याणोऽहं हरेण क मया स नोपि ब्रह्मा
सां ध्याता चतुराननो वेदा न पुनश्च ताः विद्याश्चतुर्दश अंकुर्यां चकार प्रक
टीकृतवान् किं भूतः क मया स नोपि निश्चयेन क पाचिक्लिष्टां विद्वः पूतः ॥
पुनः किं भूतः अवा चतुरः ॥ इति ब्रह्मणो विरोषणं हे मातः तत्कारणात् प्रसीद प्रसा
दं कुरु मे मम हृदये सखे सार स्वतंदेहि स श्ररश्चलश्च सरलं सर्वो हं होपि वि
भाषाया एव वदति एतैर्वर्णैः सहितं सरलैरिति यावत् अभवा सरलमि

२

या x

ति प्रांजलं केवलं वाग्रयमेव। ऐंकाररूपमित्यर्थः। हेल्लिते एनं महिमानं वाग्वरूपं
 मनुं मयि प्रसादयेति प्राञ्जना। अपरं हे विश्वेश्वरियस्य वाग्वरूपस्य मोहं महिमा
 नं जंतुर्गताः मध्ये स्थिताः देवताः। आत्मप्रभृतयः उद्गीरयन्ति। कैः पुनर्कैः तेषां वैः ॥ ३॥
 अथ भगवत्साक्षी जंतर ध्याने पूज्यमाह ॥ मातृदेहं हृत्तामरे च त्रिमयीनादे
 करं स्वामी साक्षं प्राणमयीं हुताशमनमयीं बिंदुप्रतिष्ठा मयी ॥ तेन सांभुवने
 यः ॥ अहो इति संबोधने मातः सात्वत्यं विधावद्यमाणलं कृत्वा वित्तसे। तेन कारणे
 नत्वी विज्ञाः महादेव्य जायां कुटुंबिनां भुवनेश्वरां ध्यायामि किं भूतां त्वां विजयि
 नां विजयशीलां। अतएव मे मम सूक्तयः उग्रमनिवः खलं तु। नवनवगद्यपद्यमद्यः
 करणे धमेखलं तु दीव्यं तु किं भूताः सूक्तयः त्वं कारुण्यं विकसिपुष्पमतयः ॥ त्वं
 त्वं कारुण्यं नतवकरुण्यं विकसिनी प्रकाशशीला उन्मीलयतीति पुष्पापवित्रामिति

(4A)

प्रांसांतातया किंभूतासं धृतिमयी धृतिरीकारस्तन्मयी अपरं किंभूतासं ना
देवरे ब्रह्ममयी नाद शब्देनात्र ॐ कारोत्तिथीयते तस्य एकारेखा चंद्रकला
तन्मयी पुनः किंभूता प्राणमयी प्राणो हकारस्तन्मयी पुनः किंभूता हुताशन
मयी हुताशनोरेफस्तन्मयी पुनः किंभूता बिंदु प्रतिष्ठा मयी बिंदुरनुस्वारस्त
स्य प्रतिष्ठा आरोपणं तन्मयी तीर्त्तिविवर्ति मनुमंत्रः ॥ इह धृतिमयी सादि
पुलक विशेषणेषु स्वरूपायै मया विधानं ॥ ४ ॥ अथेता नीयंत्रोद्धारमाह ॥
हामभ्युदयानुकारमधुरामाधारवद्गोहरां संसेवेभुवनेश्वरीमनुदिनं वा
देवतामेवतां तन्मे शारदि कोमुनिपरिचयोदं पल्लुधासागरस्यैरोद्धारकी
चिद्विभ्रमजितोदिव्यं दुदिव्यातिरः ॥ ५ ॥ हेतुननि अनुदिनं दिनं अनुलक्ष्य
कृततां सांवादेवतामिव भुवनेश्वरीं संसेवे ॥ सम्यगा राधयामि अप

रं हे देवि नकारणात् मे मम दिव्याः गिरो वाण्यः दिव्यं कुञ्जीं तु किं भूताः गिरः शारदको
 मुनी परिचयौ च यत्सुधासागरस्यै रोजुगा रवी चि विभ्रमजितौः शारदिभवा
 शारदीसाचासौ को मुनी च शारदको मदी सत्रस्त्रियां पुं वद्वा चितपुं स्कादि पुं वद्वा
 व पूर्वपदस्ये पोलापः । तस्याः यः परिचयौ दर्शितं तेन उदं च न उदं ली भव न यः सु
 धासागरः पीयूषवारिधिः तस्यै रं स्वे वद्वायाः उज्जगाताः शब्दा यमानोः पीयू
 षो लहृदः तासां यो विभ्रमः विलसः तज्जयतीति तथा । किं भूतां तां उ अश्वत्थ भूद
 वा नुकार मधुरां । अश्वत्थ दलानुं धारेण पिप्लव पत्र स द शान याम धुरां । त्रिको
 णे नमो हरामि स र्भः ॥ किं भूतां आ धार वद्वा दरां । आ धारेण षट्कोणे न वद्वा द
 रां चि न निभुयां ॥ एतावता पूर्वं त्रिकोणमालिख्य ततः षट्कोणं विधा म तस्यानु
 पश्चादि नं न वति । ततो वागू वं बीजं चंद्रकला नुस्वार से हितं त नम ध्ये वि लि
 खेत् ॥ इति यंत्रोद्धार विधिः ॥ ५ ॥ रदानीं परमेश्वर म ध्या न माह ॥ ॥ लेख्य प्रस

अष्टकं

(5A)

स्तुतवेषवस्तुसुरनि श्रीपुस्तको तं सितो मातः स्वस्तिरुदस्तु मेतवकरो वामो भिराम
श्रिया ॥ सद्यो विद्रुमकंदली सरलतासंदोहसां प्रांगुलि मुद्रां बोधमयी दधनदप
शोषा स्तामपास्तममः ॥ ६ ॥ हे मातः तव माः करो मेमम स्वस्तिरुदस्तु ॥ पुनः
रको भवतु ॥ किं भूतः वामकुरः ॥ नेव प्रस्तुतवेषवस्तुसुरनि श्रीपुस्तको तं सितो
तोः लेखेन यस्मिन्स्तुतवेषवेषप्रस्तुतताप्यं वस्तुतस्मिन्ति पादकं सुरनि श्रि
यामनो हरकोत्या सहितं तं यत्पुस्तकं तेन तु तं सितो मंडितः ॥ पुनः किं भूतः श्रिया
अभिरामः ॥ शोषा यामनो हरः ॥ तदपरोक्षेण करः सद्यस्तुता न मेमम अपस्त
मः ॥ आस्तां निराकृतं भ्रांति भवतु ॥ किं कुर्वन् बोधमयी मुद्रां दधतः ॥ पुनः किं
भूतः विद्रुमकंदली सरलतासंदोहसां प्रांगुलिः ॥ विद्रुमकंदल्याः प्रवाहलतायाः
मः सरलतासंदोहः प्रांगुलि उता विलासः तदसां प्रासमोहरा अंगुलि यामस्य सतथा ॥
इति तद्विषयं विशेषणं ॥ ६ ॥ ॥

२

म

अभिजातव्याः कृपाभरणी जनेन प्रार्थयन्तः ॥ मातः पातकजातमूकदन्तनक्षत्राक
 ठोरादृष्टाः कारुण्यात् तत्रो मन्त्रास्तवमीप्सुर्जितुं सिध्यति ॥ आनिः आनिमतः
 प्रबन्धनरुहिसाकूतकोतुहलाचांतः स्वांत चतुर्मुखोचितगुणोद्गारां करिष्ये गिरं ॥ ७॥
 हे मातः तव दृष्टौ दृष्टयो मयि विषये स्पृष्टौ उल्लसंतु किंभूताः दृष्टः पातकजात
 मूकदन्तनक्षत्राकठोराः पातकानां जितं मम हंतस्य मूकदन्तस्य दलने विहा
 रणे या कीजतया कठोराः पुनः किंभूताः कारुण्यात् तत्रो मन्त्राः ॥ कारुण्ये क
 रुणा तदेवांस्तपी कृपते न को मन्त्रः ॥ पुनः किंभूताः सिध्यति ॥
 सिद्ध्या तवा राधनेन कुंजितः प्रेरितः ॥ हे सुरेश्वरि आनिः दग्निरहं गिरं
 वाणी करिष्ये वाचं प्रकटयिष्यामि ॥ किंभूतां गिरं ॥ स्वानिमित्तप्रबन्धनरुहिसा
 कूतकोतुहलाचांतः स्वांत चतुर्मुखोचितगुणोद्गारां स्वस्यात्मनः अ नि
 मतः अनिलजितो यः प्रबन्धो गद्यपद्यादिमयस्तस्य पालरुहिसफुरणत

(6A)

स्य पंक्त्या त्रयोतुल्यं सात्त्विकं त्रयोतुल्यं तत्र आचारं तस्मिन् भुवि यत्नं मनः तेन
चतुर्मुखस्य वप्रसृजणं वउचितः स ह्येतौ गुणानां उद्गारे उद्गमनं घनं प्रकटनं यस्याः
सा तस्या ॥ ७ ॥ इहानीं भगवत्या यज न विधानमाह ॥ ॥ लामाधार चतुर्दशं
उगतां वा ग्वीजं मुक्ते गत्तै जैय प्रसादं तिस्रिदिभिः कुसुमितां माया लता मु
नतां ॥ पूजा मूळ पवित्र पत्रक मूळ प्रवेष्टे लखे लखे लुधा वल्ली काकु चक्र
चक्रं मंचमस्तारैकलोकोत्तरा ॥ ८ ॥ इह न नितां वा ग्वीजं गत्तै लंकार मध्ये
माया लतां हींकार वल्लीं यजे ॥ पूजा यामि बिभ्रतां माया लता आधार चतु
र्दशं उगतां आधार चक्रमेव चतुर्दशं उजं चतुर्दशं मूळं तत्र गतां
तं स्थितां पुनः किं भूतां माया लतां उन्नतां उच्चैर्गतां अपरं किं भूतां आदिभिः
अकारादिभिर्वर्णैः कुसुमितां पुष्पितां अन्यापि लता उन्नता सती पुष्पिता
स वति किं भूतैः आदिभिः प्रसादं तिस्रिदिभिः एकं एकं प्रति आसमेतां स्तुते न

अतिर्वचनं येषां ते प्रसाद न पः तैस्तथा॥ अथवा आदि सिरका सदितिः क्षप
 यं नैः प्रसाद निमिः लोमप्रति लोम वर्णैः कुसिमितां परमसौ भान्वितामिस
 र्जः॥ यथा हि अं हिं आं इत्येवमादयः॥ क्षपयंताः वर्णाः स्वयमहनीयाः॥ प्रति
 लोमनो यथा हिं हं हिं कं हिं हं हिं सरसादि॥ पुनः किं भूता माया लोतां चूजाम्
 उवित्रपत्रकमळं प्रेखोलखेलं तस्य धाकल्लोकाकुळं चक्रं चक्रमचमल्ल
 रं कल्लोक्तं तरां चूजाम् कं प्रसन्नं घेयं पवित्रपत्रकमलं विमलसहस्रद
 लं पंक्तं तत्र यः प्रेखोलखेलं तस्य धाकल्लोकाकुळं चक्रं चक्रमचमल्ल
 हृत्तिनेनाकुळं पञ्चक्रं चक्राकारं सारं चक्रं पत्रसमूहः तस्य यः चक्रमचम
 ल्लोरो विलसन् चमल्लारकरणं तेन लोको नरां॥ अनिर्वचनीयां॥ ८॥ ॥ इ
 तानीं परमेश्वर्यः ध्यानेन पठमाह॥ सोहं सुसुखा कल्लोत्तरणः पंचाध्या
 संचारतः प्रसादसमनो यस्तामिरसनारंगं समाभिगच्छु॥ श्रीसर्वदेवविभू

(7A)

षणी कृतकला निस्पंदमाना मृतस्य बृंद स्फटिकाद्रि सांद्रि पते यः शोभा
वती भारती ॥ १ ॥ हे मातः सोहंत वसे वरः ललरणा कणक्ष शरणः सनत व
द पापनाऽ पांग वीक्षण शरणः सनत वसामि तिष्ठामि विरहा मनश्चिंतं प्र
साहस निर्वहस्य वस्मात् पंचाध्व संचारतः प्राणादीनां पंचानामपि वायु
नां पंचाध्व संचारणात् पंचमार्ग संक्रमणात् यत्र च वात संचरणं तत्र त
त्र मनः संचरणमिति श्रूयते । अधवा पंचानां अध्वनां मार्गणां गणपति वै
छिवसोरं राक्षि क राक्षवा नां संचारतः संचरणान् मनो निस्पंदयतस्तस्यै
व वसामि । अतः कारणान् भारती सरस्वती मम रसनारंगं आश्रयतु । आत्मि
गतु । किं लता भारती श्री सर्वरु विभूषणी कृतकला निस्पंदमाना मृतस्य
बृंद स्फटिकाद्रि सांद्रि मतयः शोभावती । स कळदे वता वरिष्ठ लात श्री
शब्दस्य प्राक् प्रयोगः ॥ श्री सर्वतो महेश्वरस्य सा विभूषणी कृतकला च

द्रुक्लान्ततः निस्पन्दमानं निःसरत् यद्मतं पीयूषं स्वर्गं दो निर्मलः यः स्फुटि
 काद्रिः श्रीसर्वतविभूषणी कृतकलानिःस्पन्दमानाम्मतं च स्वर्गं द्रुक्लान्ततः
 द्रिश्च श्रीसर्वतद्रुक्लान्ततः स्फुटि काद्रि ताभ्यां सान्द्रि तं बहुली कृतं यत्स यो दुग्धं
 एषां ते ए कं च करणे। यादृशी रोभा भवति तादृशे वदिते यस्याः सा त आ
 ज्ञा भवा श्रीसर्वतस्य मोहभारस्य विभूषणी कृतकलानिःस्पन्दमानायाः चंद्रकलानिः स्प
 दनामात्मतं तेन स्वर्गं द्रुक्लान्ततः स्फुटि काद्रि निर्मलं स्फुटि कपर्वतस्य सान्द्रि तं बहु
 ली कृतं यत्स यो नीरं तद्वत् रोभा भवत्याः सा त भवेति फलं यमर्थः॥ यतः चंद्र
 किरणः पीयूषं वषंति॥ तद्वत् रोभे च स्फुटि काद्रि द्रुक्लान्ततः तदुभयमेकी भूय
 यद्दृशो भते तद्रूपेति पंडिता भः॥ १॥ रत्नानीं भगवत्सा बीजं पश्य प्रकाशं त
 रमाह॥ "सा तमो लोक्या विदुर्लोकमिदं गभीरं नाहं स्वर्गं द्रुक्लान्ततः च निवेय
 म् च निरतं चंद्रा कं निद्रा गि रो॥ संसेवे विरतिरीतिर च नो आराधका वधि

(8A)

स्वाधीनाम तसिंधुबिंधुरमहोमायामयंतेमः ॥१०॥ ॥ अहोरात्रिसंबोधनेहेमातः
ततवइदंममामयंमहो ज्योतिः संसेवोममगाधयामि किंभूतंमायामयंमहः ग
भीकृतांनाहृतस्वबुद्धयनिपेयं गभीकृताति ॥ अगभीगभीकृतः यः अनाहृतस्व
बुद्धयनिः अनाहृतस्वबुद्धयेप ननाहृतनेपेयंदेख पुनः किंभूतंमायामयं च
द्वार्कनिद्रागिरौ अंधनिरतं चंद्वार्कयोः आस्वाधुसयोः निद्रागतव्यापारतस्याः
गिरिरिवगिरिः तस्मिन् चंद्वार्कनिद्रागिरौ एव अंधनिश्चाधिष्ठानचक्रं
तं आश्रितं ॥ पुनः किंभूतंमायामयंमहः मातृकयाविद्वर्तितं मातृकयागुंफि
तं ॥ यथा ऐं ह्रीं अं ऐं ह्रीं आं इत्यादिः क्षंपयंतंतेयं ॥ अपरकिंभूतंमायामयं
स्वाधीनाम तसिंधुबिंधुरं स्वस्वाधीनः स्वाधीनः स्वस्ववश्यः यः अम
तसिंधुः सुधासागरः तद्वद्वंधुरं मनोहरं अलिमतं फलदमित्यर्थः ॥ किम

॥६॥

(१)

विमवधिः॥ विपरीतिरिति च नोच्चारणकारवधिः॥ विपरीतचरचनायाः मालका
याः उच्चारणार्थं अकारवधियथा॥ ऐं हीं हूं ऐं हीं हूं ऐं हीं हूं सं इत्यकारवधिस्य
यमूहनीयं॥ १०॥ इहानीं परमेश्वर्याजी जो राधने नयत्रपुं भवति न द्वाह॥ ॥ त
स्मान्नंदनचारुचंदनतरुकाया सुषुप्ता सवस्वैरोत्थाद नमोदमानमनसा
सुहृमवामभ्रुवां वीणा भंगित रंगित स्वर च क्लारे पिसारोदितो येन स्या
दिह देहि मे तद भितः संचारि सारस्वतं॥ ॥ हे मातः तस्मात्तव मम हसः से
वनात् इह अस्मिन् लोके मम हं सारस्वतं देहि॥ समर्पय॥ किं भूतं॥ अति
तः संचारि सर्वत्र प्रसरणशीलं॥ अपि निश्चितं येन स्यात् तस्वतेन सारोदित
तः स्यात्॥ गतसहो भवेत्॥ नीरसः स्यात्॥ कोसौ वीणा भंगित रंगित स्वर
चमत्कारः वीणा प्रसिद्धा तस्याः भंगितं त्रीरचना विरोधः तया तरंगितं उ
भादिनोऽभितः उत्सादिनो यः स्वरगणानि पादद्विनां चमत्कारः चमत्करणं

म ५

॥६॥

(१५)

नीरसरतिसंबंधः॥ कासां दुःखमवामभ्रवां॥ अमरवरसुंदरीणां॥ किंनरक्षणांनावाम
भ्रवां॥ नंदनचारुचंदनंदेतरुकायासुपुष्पाखवस्यै रौ स्यादनमोदमानमनसां न
दनेननेयचारुचंदनतरुः मनोहराः चंदनवृक्षास्तेषां कायासुविषये पुष्पा
णामासवस्यमकरंदस्य त्वैरं स्य पुण्यायन आस्यदनं तेन मोदमानानि सह
षाणि मनोसिंघासां तासां तासां॥ ११॥ इति श्रीभगवत्पावक्षमाणश्लोके वी
जत्रयध्यानस्य स्थापना न्याह॥ ॥ आचारदृष्टये शिखापदिसरे संधाय मेधा
मपीत्रेधा वीजनं नृमननं वरुणापि यूपरत्नो हृत्प्रीती॥ सां मानर्जपयोनि
रंछुशानि जादं तासां तासादनप्रतां नृमननं स्युरंतु पुनरैरंगानि तुंगानि
मे॥ १२॥ हे मानः सां वीजनं नृमननं पतौ मे मम अंगानि शरीरावयवाः तुंगानि
उल्लसितानि स्युरंतु उल्लसंतु। रैः पुनरैः रोमहर्षणैः किं कृत्वा उतरश्लोके व
क्षमाणं वीजनं यं एषु त्रिषु स्थानेषु त्रैधा संधाय त्रिः प्रकारं अतुबंध्य अ

तो

पुसं धानं विधाया के पु के पु स्थाने पु। आ धारे आ धार च के हृदये मानसे
 सिखा परिसरे ब्रह्मरं धोरति किं भूतैः पुनरैः निरंकुरा निजतै दैता मता स्वा
 दन प्रज्ञां नः श्रुतैः निरंकुरा मया निरहितै निजस्य स्वस्य मत् अद्वैता म
 ता स्वादनं तत् तत्र यत्र प्रज्ञां भो तो न ज्ञं तस्य पुनरैव पुनरैः किं भू
 तैः तां मे धामयी मे धा स्वतः पां पुनः किं भूतां अनून करुणा पिपूषक
 श्रो हर्षिनीं ॥ अनूनं घनतरं यत्र करुणा एव पिपूषं दत्ता मत् तं तस्य क
 श्रो काले हर्षे विद्यंते यस्यां सा तया तां ॥ १२ ॥ ५॥ इदानीं बीजत्रयस्य ध्या
 नप्रवृत्तिमाह ॥ ॥ वाणी बीजमिदं जपामि परमं नक्षाम रात्रि चं मातः ॥
 सां तपरं विसर्ग सहितौ कारे तरे ते न मे। दीर्घा दोळिन मो वि की छिन मणि
 प्रारब्ध नीराजनै धीरैः पीतरसा निरंतरमसौ वा कूजं भता मद्रुता ॥ १३ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com